

LA VEU DEL VALLÈS

SETMANARI IL-LUSTRAT, LITERARI
Y DEFENSOR DELS INTERESSOS MORALS Y MATERIALS DE LA COMARCA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Ripollet, trimestre 1 ptas.
 Fora de la vila, trimestre . . . 1'50 "
 Extranjer y ultramar l'any . 9' "

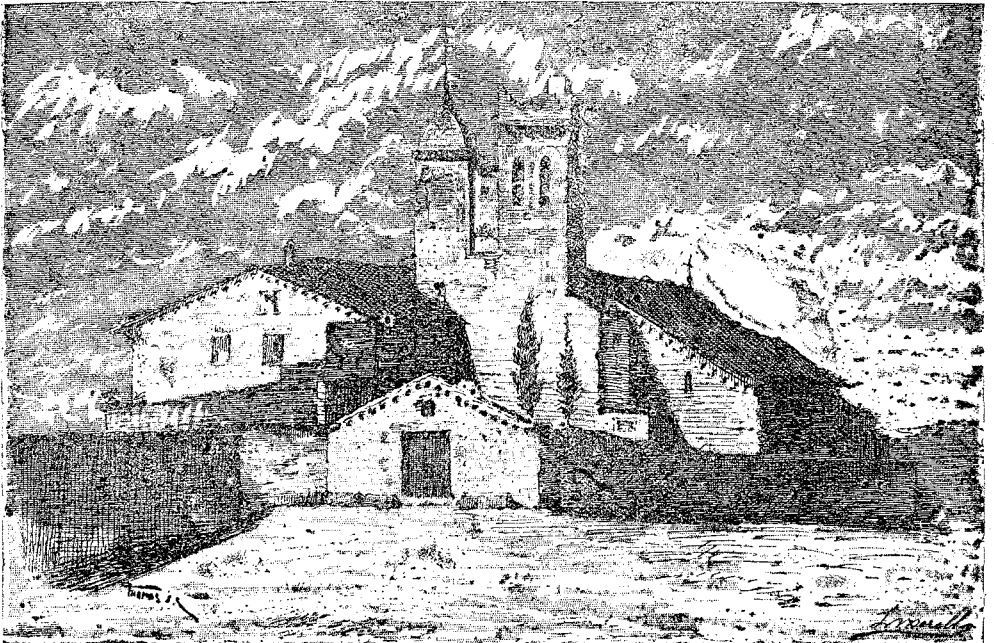
DIRECCIÓ
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
Carrer del Mitj-dia, 5

La correspondencia al Director.
 Los originals no 's retornan.

PREUS DE VENDA

Un número 10 cénts.
 " " atrassat . 15 "

ANUNCIS Á PREUS CONVENCIONALS

VALLDOREIX.—Dibuix de J. Morell, d' un croquis de E. Canibell.

VALLDOREIX

La Iglesia Parroquial de Vallldoreix està situada en un puix que formen las montanyas que separan á Barcelona del Plá del Vallés, á una mitja hora escassa de Sant Cugat.

Apar d' origen bisanti y d' aquest estil es la sencilla porta d' entrada; la environa 'l cementir, donanthi cert caràcter agradable relativament al lloch. L' interior es una barreja de tots los estils ó gustos arquitectònichs que han predominat en nostra terra, desde 'l mústich bisanti, fins al degenerat barroch. La nau apar gòtica.

La primera capella lateral de la ma dreta es del mateix estil, quina bonica volta recorda la bella arquitectura de la Llotja de Saragossa. Conté aqueixa capella un cuadro de *La Cena* de regular composició.

La segona capella res té de particular, y la tercera no altre cosa té digna d' esmentarse á no ser lo bon gust de la galana arquitectura del sigle XVI. que contrasta ab los dos altars.

De las duas capellas laterals de l' esquerra, mereix un detingut estudi per la bonesra de sas pinturas la primera; los trajes de las figuras demostran que pertanyen als temps de Felip II. Sobre tot se recomanan, per la bellesa, vigor y varietat del colorit, essent molt regular lo dibuix.

La pica es ben igual als capitells del monastir de San Cugat y esta colocada damunt d' una columneta sostinguda per una petita base.

L' altar major es lo mes desgraciat que hage fet concebre lo mal gust barroch y per desgracia es lo mes estimat de la iglesia, per esser tot ell daurat, inclús las dolentas figuras que mes que á devoció excitán á riurer, tan per sas formas com per llur expressió. Essent aixó una mostra del mal gust que per molt temps s' ha deixat sentir ple de anacronismes y adefessis en nostres monuments y mol especialment en Vallldoreix.

Aquestas son las notas que hem cregut convenient donar al llegidor, fenthi á la vegada las cosideracions oportunas respecte al grabat que avuy doném á la llum.

Moltas son las bellesas, com molts son també los adefessis, que existeixen en nostra terra, y per aixó los mostrám á la pú-

blica atenció retrahient sos merits y defectes.

Aixís s' ilustra al poble, fenthi veurer lo que tenim d' estimar y lo que debem separar de nosaltres.

Ab l' estudi atent del passat podrém estar preparats para engolfarnos en lo previndre; ja ho diu un adagi de la nostra terra «la experiencia es la mare de la ciencia.»

Després d' una excursió subterrània

Al respectable senyor don Vicents Plantada y Fonolleda, vallesá de cor, catalanista exemplar.

En Norbert Font y Sagué, un de tantíssim joves com per sort hi han entussiasistas de las cosas de nostra pátria Catalunya, va dirme que 's disposaba á visitar las renomnadas covas de Moncada. Ferme éll aytal innovació y venirme com una forta friansa per acompanyarlo va ser tot una cosa.

¿Quin móvil teníam pera verificar aquesta excursió per sota terra, calificada per molts de perillosa, tal com nosaltres volíam portala á terme? Per lo que á mi toca, simplement la curiositat y 'l desitj d' aprendre alguna cosa pertocant á nostra terra, al costat de mon company; que per lo que á éll se refereix, era ja un ideal científich ben refermat, lo que una vegada mes feya endinzarlo cap al fons del terrer catalá.

En efecte, si molts y molts importants son los travalls que 'n Font y Sagué porta fets destinats á reivindicar la personalitat moral (que apart d' tot aixó, li fa ocupar un lloch preminent entre sos companys de carrera), y política de nostra Pátria, sa extraordinaria aplicació lo mena també cap á un orde totalment diferent de estudis—á que molts no han pogut arribar—obtenintli hermosos horitzons, que arrancant de dins las entranyas de la terra s' enlayran al món infinit de la ciencia. Una branca d' ella, es lo coneixement de covas y corrents d' ayguas subterrànias, á la que ha vingut á donar gran impuls á Catalunya, lo sabi extranjer M. Martel que subvencionat per l' Estat francés (l' Estat espanyol creu mes convenient subvencionar carreras de ca-

balls, per exemple, y encare si 's tracta de los de Madrid) acaba de fer en nostra terra importantíssimas y trascendentals exploracions. D' ellas ne será gran deutora la ciencia espeleològica á Catalunya.

Per aixó en Font y Sagué, que per encàrrech del benemérit *Centre Excursionista de Catalunya* publicarà avans de gayre un lluminós catàlech espeleològich, sigué un constant company de M. Martel, durant sa curta estada entre nosaltres y fora 'l mestre, com aprofitat deixeble, s' entrega ab afany á noves exploracions. Una d' aquestas es la verificada al turó de Moncada. Si d' ella vull parlar, te d' esser no mes que per las impresions rebudas durant tot lo dia en que tingué lloch, puig no hi han portat las mevas aficions cap á estudis científichs de semblant naturalesa; y per altra banda, tots los datos que del resultat de la nostra excursió, pugim interessar á la ciencia, además dels que á avansat la premsa diaria, be prou que surtirán á la llum pública degudament autorisats y comentats.

Lo dia de la nostra excursió fou lo 29 del passat mes y any. Acompanyats d' uns simpátichs joves de Moncada, pujaban boy carregats ab una pila d' eynas y aparells, l' alterós turó d' aquell nom, á l' hora en que la suau escalfor del astre dia anaba fent perdre la boyrina que mandrosament s' arrossegaba per cimas y fondaladas. En devinabam que faria un dia excelent, mes nosaltres nos disposabam de bon grat á renunciar de totas sas excelencias, ignorant si per molts ó pocas horas.

Comensabam á sentir los fadichs de la pujada, quant los crits de «¡acil! les acil!» donats per un dels nostres joves guias que s' havia separat de la colla, varen portarnos cap á ell, ensemps que ab una eyna s' afanyaba á esbardissar un grós forat que hi havia á sos peus. Era la boca de la cova misteriosa de «Na Guilleuma». L' espantós presipici que segons històrias serveix d' entrada, lo vejerem molt petit; ben aviat estiguerem disposats á deixarnoshi engullir.

J. MASPONS Y CAMARASA.

(Seguirá).

CANSÓ DE JANER

I.

La sabateta, la sabatona,
la sabateta qu' empresona

tón peu galán, ton peu llauger,
aquesta nit d' Epifania
si fós de tú la posaría
en la finestra de carrer.

II.

A mitja nit veurás que arriba
del tres sants Reys la comitiva,
y 'l mes vellet sonriu mirant
la sabateta, la sabatona,
la sabateta qu' empresona
ton peu lleuger, ton peu galán.

III.

Ja la finestra 'l Rey escala,
y ab la juguina que 't regala
sens fer remor ompla afanyós
la sabateta, la sabatona
la sabateta qu' empresona
tón peu galán, tón peu ayrós.

IV.

Y si demá tantost llevada
surts á guaytar, oh ma estimada...
t' oferirá mon cor amant
la sabateta, la sabatona,
la sabateta qu' empresona
tón peu lleuger qu' estimo tant.

APELES MESTRES.

CRÓNICA

LA VEU DEL VALLÉS s' honra en tenir lo cambi ab las següents publicacions que fins avuy s' han dignat visitar nostra redacció, á quinas com pera nosaltres desitjém molts anys de vida.

Diaris

Diario de Sabadell, Revista de Sabadell, Diario de Avisos de Manresa, y Asociación mercantil Española de Valencia.

Setmanaris

Lo Teatro Regional y El amigo del Obrero de Barcelona; La Costa del Llevant de Sant Pol de Mar; El Bergadan, de Berga; El Vendrellense del Vendrell; Lo Geronés de Girona y El Provensalense de Sant Martí de Provensals; La Veu del Montserrat de Vich.

Quinzenaris

El Labrigo de Vilafranca del Panadés y Lo Regionalista de Barcelona.

Al agrair las frasses encoratjadoras que algunas de las ditas publicacions nos

han dedicat, los hi enviém lo testimoni de nostre simpatia.

Diumenge passat á las vuit del matí y en la plassa de 'n Buxó, se reuní lo somament d' aquest poble pera passar la revista anyal.

La festa dels *Tres toms* tindrà lloch avuy ab molta solemnitat.

L' orquesta llogada pera dit acte es la de Sabadell *Los Euterpenses*, quina també tacará dimecres en las festas de Sant Sabastiá.

Lo dilluns de la passada setmana comensaren las obras del nou edifici que 's destinará á col·legi que han de regir las germanas Dominicas domiciliadas en aquesta vila.

Conforme ja poden veurer nostres llegidors cada dia aném procurant correspondre á la confiansa que en nosaltres depositaren, de tirar avant la publicació de nostre setmanari.

A las frasse de encoratjament y felicitació rebudas nosaltre procurarem fernosen dignas mes y mes á fi de que LA VEU DEL VALLÉS sia cada dia un verdader representant del nom que porta.

Ab aquest objecte y contant ab la publica consideració y ajuda anirém avant sempre.

La Garriga: Ha mort en aquesta població D. Joseph Plandiura persona que després de dedicar 41 any al exercici de la Farmacia, se ocupá aixís mateix ab entusiasme al estudi de la botánica y la agricultura habent obtingut honorificas distincions, principalment per lo conreu de la maduixa que li balmé lo guanyar medalla d' or en la Exposició Universal de Barcelona.

Al enviar nostre condol á sa atribulada familia preguém á Deu per l' ánima del difunt. Q. D. L. H. P.

Rubí: La societat *Lliga Recreativa* regalá als coros *Parnaso Rubinense* las parti-

turas de la *Cansó del Casador* y *Cansó de Taberna* que obtingué dela galanteria del mestre compositor senyor Morera.

—Las diferents máquinas que funcionaban produhint gas acetileno han parat, á consecuencia del crescut preu á que 's paga lo carburo de calci.

Mollet.—Los costums d' embarrar y tocar ab las campanas á las dugas de la tarde tota classe de tochs en el dia d' ignocents, aixís com lo de posar zeulas devant de l' altar major y repartirlas á la quitxalla ab molta alegria en la diada dels Reys; las havém de posar á la llista de las costums perdudas en nostre poble.

—Lo moviment parroquial durant l' any finit fou: nats: noys 30, noyas 28; tots 58.

Morts: homes 15, donas 15, noys 11, noyas 11: tots 52; havém aumentat de 6.

—En la Junta general ordinaria que celebrá diumenge lo «Centre Catalá» per aclamació quedá reelegida la mateixa Junta directiva. Lo mateix hem sentit dir que passá ab la societat la «Concordia», de la de la «Paz» 's presentaren algunas candidaturas.

Lo dia 22 es la festa patrocinal; segons 's conta las dos societats derrerament citadas pera ferse la competencia, tirarán la casa per la finestra. Tot se fa ab la intenció de obtenir negoci. Deu fassi que 's puga cumplir sa voluntat.

Sabadell:—Lo *Centre Catalá* d' aquesta ciutat ha dirigit á sos compatriois un manifest en la que, dona compte d' haberse creat en la mateixa una Junta Local d' Auxilis pera 'ls malalts, ferits é invalids de las guerras de Cuba y Filipinas, dient que dita patriotica associació que no ha estat may sorda á la veu dels infortunats fills de Catalunya, respon á la lloable iniciativa, oferint sa modesta cooperació en la cristiana obra de socorrer als infelissos germans nostres, primeras víctimas de la descomposició general á que está abocada Espanya.

Ab aquest objecte ha prés per aclamació dita societat l' acort de crear un vitalici de quinze pessetas setmanals á favor de un dels soldats inválits de la guerra.

Rébi nostre aplauso per sa Caritat y Patriotisme.

Santiga:—Lo moviment parroquial durant l' any passat es lo següent:

Naixements, 2 homes y 4 donas: defuncions, 2 homes, un noy y una noya. Matri-monis, un.

Observacions sobre 'l caràcter del home

Pera coneixer la caràcter de las personas ab las que estén ab alguna relació ó contrac-te, ni 's necessita recorrer á las observacions de Porta, ni de Lavater, ni á las líneas de las mans com los *quiromàntics*, ni á las indaga-cions del Dr. Gall sobre la estructura del crá-neo, ni al tractat de fisonomística de S. Bona-ventura.

Se pot coneixer al home en lo moment en en que está més descuidat, quant está mes dis-tant de creure que l' observan.

Alguns han volgut definir la disposició na-tural del home per lo seu modo de caminar y de mouers, per la gravetat ó lentitud del seu pas, etc. Altres fundären lo seu judici sobre lo modo de escriure ó forma de lletra.

Un autor célebre, ha dit que lo modo de riure es qui descubreix millor nostra part in-terna, perquè segons se fá sonar al riure una de las cinch vocals, se manifesta la inclinació á la ironía, á la burla ó á la pura y franca ale-gria. Deya, además, que la veu ferma y sonora indicaba franquesa y llealtat, la alta y falsa denotaba malícia y astúcia, la ronca y estrepitosa manifestaba duresa y superbia, y la dol-sa y sumissa expresaba humilitat y modestia.

Un observador curiós, sens tenir particular coneixement de las personas ab las que se tro-vaba en un convít, jutjá de las qualitats dels comensals per sos sombreros que estaban pen-jats de una perxa. Aquell sombrero tan ele-gant que apenas ha servit segons lo llustre y llimpessa que presenta, deu ser de algun enmi-donat petimetre que 's mort per figurar y pa-reixer be. Aquell altre, que está plé de pols y tan desasseat, deu ser de algún filósoph que 's confont en los abims de la metafísica, ó de un poeta que 's pert en los nubols. Aquell altre tan untat y greixós per la part interior es de algún misántropo, ó bé de algún orgullós que se 'l sol encasquetar has-ta 'ls ulls per no saludar á ningú, ó perquè ningú 'l molesti ab sas corte-sias. Aquell qual ala está feta malbe, deu ser de algún aduladó, ó de algún humil esclau de 'ls grans y de las personas de las quals pot treure algun partit.

Necker había establert sa teoria sobre las paraulas parásitas, es dir, sobre aquellas ex-pressions habituals que no deixan de repetir-se á cada instant, habent observat que casi sem-pre 'l seu sentit es oposat al caràcter del que las usa.

Per lo regular l' home fals y de mala fé repeteix á cada moment: "Jo soch fránch y sincér, y tinch en los llavis lo que duch al cor."

El que 's molt plé de etiqueta y de cere-monias sol dir: "Jo soch un home corrent, no 'm paro en formalitats."

L' home pesat, que may acaba, s' acos-ta dient: "una paraula no més, me 'n vaig al instant, no 'l vull molestar."

L' que 's molt fastidiós en fer los cumplits de societat sol dir: "*sans façons, sans cumpli-ments.*"

Lo gitano sempre diu: "en bona fé."

El que 's pasa la vida triturant honras ajenas diu: "á mi no m' agrada parlar de 'ls altres com fulano ó menguano, yo no mes hu dich perquè la conversa se hu porta."

L' home débil que 's deixa dominar per tots, no 's cansa de dir; "yo tinch las calsas ben posadas, me sobra caràcter, en ma casa ningú ma-na sinó jo."

L' embustero té sempre en la bo-ca: "ab ma acostumada ingenuitat; ab la sin-ceritat que 'm caracteriza."

L' home sens pudor y sens vergonya no parla mes que de honor y de conciencia.

L' home avaro y miserable diu: "yo tinch las mans furadadas; no tinch res meu."

El pillo diu: "yo soch un bobo."

L' imbécil repeteix: "L' que me la vullgui freixí ja cal que 's llevi de-matí; á mi no me la pegan."

Aquell que presum de molta ri-quesa, de que no necessita á ningú; es que necessita de tothom.

Aquell que fá gala de sa ciencia, de que sap més que 'ls altres y rebaixa 'ls de sa propia profesió ú ofici, es un pobre home que sols pot fer farrolla entre 'ls ignorans.

Conta 'l mateix autor que habent vist assentats en la tau-la de un restaurant á una senyora que no 's van dir paraula mentres menjáren exclamar: "ó son dos que no 's coneixen, ó més bé pot

dirse que son marit y muller. També un día, anant de viatge, al sentir á una senyora que parlant de un senyor deya "fulano no es home, es un calsassas" va dir desseguida, parla de son marit.

Si bé es inductable que á vegadas se pot jutjar acertadament del carácter de las personas y de sas inclinacions per las mes petites circunstancias y particularitats, per lo cual Madame Stael deixá consignada en sas obras la máxima següent, "vull conèixer á la dona á primera vista y al home á la primera paraula" vull, per acabar, copiar una regla certa, segura é infalible pera conèixer á calsevol persona per hipòcrita que sigui, y es la següent; *voleu saber una persona qui és? mireu qui té per amichs y qui té per enemichs.*

L' IGNOCENT.

MERCAT

Granollers.—14 Janer 1897. Blat 17 á 18 ptas. quartera.—Blatdemoro á 10 ptas.—Monjetas ganchet á 30 ptas.—Grana de trapadella de 7 á 7 y mitja ptas.—Sigrans 24 á 27 ptas.—Ous á 5 rals dotzena.—Monjetas paretanas, 21 á 22.—Ordi, 8 á 8 y mitja.—Favons, 12 y mitja á 13.—Besas, 15.—Cibada, 8 y Fajol 9 10.

Lo número de transaccions bastan regular. La cullita de monjetas ha sigut esguerrada en molts punts, lo mateix que la de patata á que hi son aficionats cap al cantó de montanya; lo que abuda molt en lo mercat es lo blat de moro, encara que no és pas massa bó.

REUNIÓ

Lo divendres á las sis de la tarde tingué lloch en la Sala consistorial de casa de la Vila una reunió, presidida per lo Sr. Alcalde D. Joan Bta. Buxó en la que hi había les representants de las societats *La Violeta*, *Centre Catòlich*, *El Vallés*, *Monte-pío de Sant Sebastiá*, los cafeters don Miquél Pons, don J. Vila; lo Reverent Sr. Rector d' aquesta parroquia; don Narcís Fuster metje municipal, lo Secre-

tari del Ajuntament y un representant de LA VEU DEL VALLÈS.

En ella s' acordá entregar á D. Joan Umberto y Navinés las recullidas quantitats següents:

	Ptas.	Cts.
<i>La Violeta</i> ; Safata, 26'05 ptas. Benefici del ball, 21'50 pesetas total.	47	55
<i>Iglesia Parroquial</i> ;	24	00
<i>Centre Catòlich</i> ; Safata, 53 ptas. Suscripció entre 'ls socis 75 ptas. total.	128	
<i>Excm. Sr. D. Timoteo Bustillo López</i> , Diputat á Corts per aquest districte.	50	
Total pessetas	249	55

En dita reunió s' acordá també cridar á tots los vehins pera que concorrin lo dimars á las set del vespre, á una reunió que tindrà lloch en lo local de la escola pública de noys á fi de tractar de la manera que 's podrá evitar la mendicitat pública en aquesta vila.

Santoral de la Setmana

Dillúns 18.—La Cát. de St. Pere en Roma y Sta. Prisca vg.

Lluna plena á 84.4 minuts de la nit, en Cáncer.

Dimars 19.—St. Canut rey y St. Mario y comps. mrs.

Sol en Aquari

Dimecres 20.—SANT SEBASTIÁ MR. (✕ en *Ripollet*)

Dijous 21.—St. Fructuós b. mr. y Sta. Igües vg. y mr.

Divendres 22.—St. Vicents, espanyol y St. Anastasi mrs.

Dissapte 23.—St. Ildelfonso arquebisbe de Toledo y Sta. Emerenciana vg. y mr. (*gala de uniforme per ser los dias de S. M. el Rey Alfonso XIII.*)

Diumenge 24.—La Sagrada familia, St. Timoteo bisbe y St. Tirso, mrs.

Firas desde 'l dia 18 al 24 del corrent

Dia 19.—Bessalú y Sant Celoni.—20. Arbu-
cias, Castellolí, Moyá, Odena, Santa Coloma de
Farnés, Sant Pere de Torelló y Sant Feliu de
Pallerols.—21. Castelltersol.—22. Espluga de
Francolí y Taradell.—24. Sort.

**Festas majors desde 'l dia 18 al 24
del corrent.**

Dia 20.—Moyá.—21. Sant Fructuós de Bages.
—22. Cabrera, Castell del Areny, Castellbisbal,
Castellfullit de Riubregós, Gualba, Malta, Mo-
llet, Prat de Llusanés, Sarriá, Sant Juliá d' Al-
tura, Sant Pau d' Ordal, Sant Vicens dels Horts,
San Vicens de Llevaneras y Terrasola.

Ripollet.—Lo moviment parroquial du-
rant l' any anterior es lo següent: Naixements,
26 homes y 19 donas. Defuncions, 21 home y
13 donas. Matrimonis, 10.

TRENCA-CLOSCAS

GEROGLIFICH

X

D D D

LOS

! A A ! . . . E S .

RAMONET BERARI Y TEBOLL.

XARADA

Ja che
Tres hu se cria en la mar,
dos es nota musical,
y encara que d' Andalusia
sigui bastant apartat
lo *Total* es també un poble
en que hi abunda la sal
¿Vols saber qui es la *dos tres*?
donchs es l' esca del pecat.

PERIQUET.

TARJETA

Manel N. Jové Clam

PARÍS.

Formar ab aquestas lletras lo nom de
dos catalans ilustres.—C. D. B.

CONVERSAS

Escolta noy, aquella senyora que ven
arrós al carrer Ample, ¿com se diu?
—Lo nom qu' ara mateix acabas de dir.

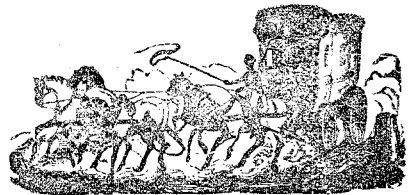
JOSEPH DE TARRAGONA.

SOLUCIONS AL TRENCA CLOSCAS ANTERIOR

—
C
A L A
Rombo CLAVÉ
A V I
A

Geroglifich.—Per peras u o peré.

CORRESPONDENCIA

Se contestará en lo número vinent

Imprempta de M. Ribera, Sant Domingo, 34.-Sabadell.

ANUNCIS

LA VEU DEL VALLÈS

PREUS DE ANUNCIS

	Per 1 any	Per 1 trimestre
1/8 plana	30 ptas.	10 ptas.
1/4 "	50 "	15 "
1/2 "	85 "	25 "
3/4 "	125 "	35 "
1 "	160 "	45 "

Ademés los senyors anunciants tenen dret á un número del periódich per cada octau de plana de que consti l' anunci y durant lo temps que aqueix surti. També 's fan preus convencionals según la clase y objecte de l' anunci.

GUANO SUPERIOR

Dipòsit Central, Joan Roviralta (a) Joa-
net del Gireula.—Carrer del Calvari, 77.

RIPOLLET

FUNERARIA
LA SEPULCRAL

La sin rival en economía y buen servicio.

Diligencias gratis

— DE —

IGNACIO PUIGMARTÍ

Administracion y taller || Sucursal

CARRETAS, 54 || GERONA, 85

ENTIERROS Y TRASLADOS DE RESTOS Á TODOS
PUNTOS.—EXPORTACION Á PROVINCIAS

BARCELONA

GRAN MAGATSEM DE FILATS

— D' —

ESTAM Y LLANA

DEL SENYOR

Ramón Trasserra

especialitat en Chals, Moca-
dors d' abrich, Nubes, etc.

AL POR MAJOR GRAN BARATURA

Carrer de Basea, 31.-1.er

BARCELONA

TALLERS DE IMPREMPTA

LITOGRAFIA Y ENCUADERNACIONES

— DE —

MAGÍ RIBERA

Sant Domingo, 34.-Sabadell

TELÉFONO 159

TRABALLS COMERCIALS

FÀBRICA DE PLEGADORS D' CARTRÓ

À PREUS FABULOSAMENT BARATOS

PRONTITUT Y ECONOMÍA